

Khi Chúa Giê-xu còn tại thế, một trong những phương pháp giáo huấn của Ngài là dùng ngôn ngữ là những câu chuyện trong đời sống hàng ngày những có ẩn ý bên trong. Một trong những câu chuyện đó là câu chuyện ngụ ngôn gieo giòng đất Phúc Âm ghi lại như sau:

Ngụ ngôn gieo giòng đi ra để gieo giòng mình. Khi vùi giòng, một phần giòng rơi ra đất trống, bị giày đạp và chìm dưới xuồng ăn hạt. Một phần khác rơi ra nơi đất đá sỏi, khi mặt mặt lên, liền héo đi, vì không có hơi ẩm. Một phần khác rơi vào bụi gai, gai mặt lên vùi hạt giòng, làm cho nghẹt ngòi. Lại có một phần khác rơi xuồng nơi đất tốt, thì mặt lên, và kết quả, một thành trăm (Phúc Âm Lu-ca 8:5-8a).

Sau khi kể câu chuyện trên, Chúa Giê-xu đã giải thích ý nghĩa câu chuyện như sau:

Hạt giòng là đạo Đức Chúa Trời. Phần rơi ra đất trống, là những kẻ nghe đạo; những vùi sau ma quỷ đến, cướp lấy đạo từ trong lòng họ, e rằng họ tin mà thực sự chẳng. Phần rơi ra đất đá sỏi là kẻ nghe đạo, bèn vui mừng chầu họ; những họ không có rễ, chỉ tin tạm mà thôi; nên khi sự thử thách đến, thì họ tháo lui. Phần rơi vào bụi gai, là những kẻ đã nghe đạo, những rời đi, để cho sự lo lắng, giàu sang, sung sướng đời này làm cho đạo phải nghẹt ngòi, đến nơi không sanh trái nào thực chín. Song phần rơi vào nơi đất tốt, là kẻ có lấy lòng thật thà từ từ nghe đạo, gìn giữ và kết quả một cách bội lòng (Phúc Âm Lu-ca 8:11-15).

Câu chuyện Phúc Âm quý vâng nghe hay để học tập trên những lời này cũng không ngoài mục đích truyền lại những lời dạy của Chúa. Những lời dạy này và thời thế cho chúng ta hôm nay. Do ngôn của Chúa Giê-xu nói về bốn thời đại, chúng ta phải hiểu hay bốn phần của con người khi nghe Lời của Chúa vì Chúa Giê-xu ví sánh hạt giòng với đạo của Chúa hay Lời Chúa. Lời của Chúa là lời có sự sống giòng như hạt giòng như dù là hạt giòng có sự sống, sự sống đó chỉ có thể sinh sôi nảy nở trong những điều kiện thuận lợi mà thôi. Nói khác đi, Lời của Chúa dù có quyền năng, đáp ứng của con người mới là yếu tố quyết định. Chúng tôi gieo Lời Chúa mới tuôn trên đài phát thanh này, những Lời của Chúa đến với quý vị có thể giòng như hạt giòng "rơi ra đất trống, bị giày đạp và chìm dưới xuồng ăn hạt." Chúa Giê-xu so sánh điều đó với "ma quỷ đến cướp lấy đạo từ trong lòng." Lý do là vì "e rằng họ tin mà thực sự chẳng." Ma quỷ không muốn ai thực sự có đức, vì vậy nó dùng mọi phương cách để cướp lấy Lời Chúa thực gieo trong lòng người.

Lời Chúa đến với chúng ta, nhưng chúng ta có thể khước từ vì những lý do sau:

1. Vì sợ

Con người chúng ta có nhiều cái sợ. Có những cái sợ hợp lý nhưng cũng có những cái sợ vô lý. Có thể chúng ta sợ rằng nếu chúng ta nghe Lời Chúa và đặt lòng tin nơi Chúa chúng ta sẽ có những mất mát. Mất trong những hiểu lầm của nhiều người là cho rằng khi tin Chúa, chúng ta bỏ ông bà và không còn hiểu kính cha mẹ nữa. Đây là một trong những hiểu lầm đáng tiếc và vô cùng tai hại. Đức cha Chúa bao giờ cũng nhận mình đến chỗ hiểu và không bao giờ nói đến việc bỏ ông bà. Niềm tin nơi Chúa Giê-xu là niềm tin nơi chân thần duy nhất vì Chúa là Đấng tạo dựng muôn vật mọi loài, Ngài là Đức Chúa Trời duy nhất. Cho mình mình Ngài đáng cho chúng ta tôn thờ. Chúng ta thờ cha mẹ, trên cha mẹ là ông bà và trên ông bà, nếu chúng ta cộng thêm tính lên nữa, thì Đấng cao nhất là Đức Chúa Trời mà chúng ta phải tôn thờ. Tôn thờ Đức Chúa Trời là tôn thờ Đấng cao nhất chứ không phải qua ông bà cha mẹ chúng ta. Đối với ông bà cha mẹ, Lời của Chúa dạy thật rõ, "Hãy hiểu kính cha mẹ người." Đây là điều luật đầu tiên trong mười quan hệ giữa người với người, điều này chúng ta Chúa nhận mình với bên phần của con cái đối với cha mẹ chứ không bỏ chúng ta từ bỏ cha mẹ. Điều Chúa dạy chúng ta là chúng ta chỉ thờ một mình Chúa chứ không thờ thờ ai khác, vì Chúa mới là Đấng cao cả, đáng cho chúng ta tôn thờ. Vì vậy chúng ta không phải sợ tin Chúa là bỏ ông bà.

Có người thì lại sợ rằng khi tin nhận Chúa mình sẽ bỏ ràng buộc, không còn đức cớ do, có những sinh hoạt tôn giáo mình phải tham gia hoặc có những điều mình không còn đức cớ làm nữa. Đó thật là một suy nghĩ sai lầm vì chính trong Chúa Giê-xu chúng ta được giải thoát, được giải phóng, không còn làm nô lệ cho tội lỗi nữa. Chúa Giê-xu tuyên bố, "Ai phạm tội là nô lệ của tội lỗi" và khi Chúa giải phóng chúng ta, chúng ta sẽ thoát đức cớ do. Chúng ta được đức cớ do vì không còn là nô lệ cho những thói hư tật xấu nữa, chúng ta được đức cớ do vì không bỏ ràng buộc với những luật lệ và nghi tôn giáo. Tất cả những gì chúng ta làm là làm vì lòng yêu Chúa. Thánh Kinh cho biết chúng ta có thể đến trước mặt Chúa qua mọi cấp độ nguy hiểm, không phải qua một trung gian nào. Và Thánh Kinh là Lời của Chúa là kim chỉ nam hướng dẫn cuộc đời chúng ta. Chúng ta tìm thấy mọi nguyên tắc sống, mọi nguyên tắc sống đi qua Lời dạy của Chúa. Sẽ dĩ chúng ta có những sinh hoạt với các anh chị em tín hữu khác là để chúng ta giúp nhau gây dựng đời sống tâm linh tăng trưởng vì chúng ta cần có nhau để sống. Thiên Chúa cần chúng ta để sống người mới nhất của Ngài cần chúng ta vào trong cộng đồng đức tin, cộng đồng đức tin của

những người cùng một niềm tin đã gây động và điều động nhau trên đồi vắng. Hai Thánh của Chúa đã có một thân thể mà u nhím của Chúa, chúng ta là những phần khác nhau của thân thể mà u nhím đó, tùy thuộc vào nhau, cần có nhau để sống. Mọi sinh hoạt của hai thánh Chúa không đi ra ngoài mục đích đó vì vậy chúng ta không sợ rằng bước khi đặt lòng tin nơi Chúa. Thốt ra, nếu người đó là rằng bước đi nữa thì đó thật là những rằng bước cần thiết và ích lợi mà ta không phải sợ.

Lạy Chúa đến với chúng ta mà nếu chúng ta sợ, không tiếp nhận, lấy lý do giọng như hết giọng rồi ra để để động, bước gãy đổ và chìm trôi xuống ăn hết.

2. Vì kinh nghiệm đau thương

Cũng có thể chúng ta không tiếp nhận vì sợ những vì một vài kinh nghiệm đau thương nào đó trong quá khứ. Có thể chúng ta đã thấy có người xưng mình là người tin Chúa nhưng nộp sống đã không phản ánh đúng với niềm tin, khiến cho chúng ta nghi ngờ. Cũng có thể cuộc đời chúng ta đã trải qua nhiều nỗi đau thương và chúng ta không thấy được tình yêu của Chúa trong những đau thương đó. Chúng ta không muốn nghe, không muốn tiếp nhận chỉ vì những kinh nghiệm của quá khứ. Chúng ta cần biết rằng niềm tin là vốn để riêng cho gia chúng ta với Chúa. Trong ngày cuối cùng, khi đứng trước tòa án của Chúa, chúng ta không thể đổ lỗi cho hoàn cảnh, cho người chung quanh hay cho bất cứ một yếu tố nào bởi vì mọi chúng ta phải chịu trách nhiệm trước mặt Thiên Chúa về những gì chúng ta đã nghe biết về Ngài.

3. Vì kiêu hãnh

Cũng có thể chúng ta đã khước từ Lạy Chúa, bước ra ngoài tại như hết giọng rồi ra để để động vì một niềm kiêu hãnh nào đó trong đáy lòng. Chúng ta nghĩ rằng mình có thể tự lực mình. Chúng ta cho rằng phải đặt đức tin nơi Đấng Chí Cao là hèn yếu. Suy luận của con người có thể đúng nhưng khi so với tiêu chuẩn của Thiên Chúa, chúng ta sẽ thấy rằng không một công việc nào của con người có thể đạt được đòi hỏi của Thiên Chúa vì Ngài là Đấng chí thánh.

Tôi vừa nói với Bên về một vài yếu tố có thể đã khiến Bên khước từ hay bước ra ngoài tại Phúc Âm của Chúa Giê-xu. Tôi mời Bên suy nghĩ lại, đừng để cho Lạy Chúa đến với Bên như hết giọng rồi xuống để động, chúng đem lại lợi ích gì. Trong những tuần tôi sẽ tiếp tục nói về ngôn ngữ gieo giọng của Chúa Giê-xu. Những trong tuần này, Lạy Chúa đã một lần

đ c gieo ra, B n đáp ng nh th nào?

M c s Nguyễn Th
Ch ng Trình Phát Thanh Tin Lành